

נעמי שמר היא הגאולה כהן של השירה

העברית. ובנימין זיגל גילה את סוד הממשלה

הפוליטיים, השיב: "עד עכשיו לא שאפתי לכנסת. אני מחפש תפקיד שיש בו עשייה. אני נהנה מזה שאחרים שובתים. כי זה נותן לי תעסוקה."

בדיחת השבוע: בכל יום מגלה תהינצב בנימין זיגל ישיבה פיקטיבית נוספת. הישיבה הפיקטיבית האחרונה שגילה היא ישיבת הממשלה.

מקורביו של תהינצב זיגל מתפעלים מכך שהוא מפגין מרץ רב בחקירתו בפרשת שרידתות אהרון אבירי חצירא, חרף העובדה שאשתו עברה בימים האחרונים ניתוח

הישראלית לפאזווי, התלוצצו מקורביו.

דבריה של אופירה נבון, בעת שאירחה בביתה את משתתפי הכנס לחקר סרטון השדר, כי כל אשה כרותת-שד מרגישה עצמה כחצי-אשה, עורר רעה את זעמן של אלפי כרוי חותיהשד בארץ. שטענו כי בחירת המילים לא היתה נכונה. הרופאה המטפלת בה, הפרופסור שושנה בירן, הגיבה אף היא: "קיוויתי שהיא לא תדבר כך."

אנים מנצור, עורך השבועון המצרי אוקטובר, טילר

הם. תחילה סירב בריר, אך כשביקר את רות אלון, אלי-מנתו של יגאל, אמרה לו זו: "אם יגאל היה קם כרבע מן הקבר ואמר לך ללכת למחנה רבין, היית מסרב?" בריר הפך לראש אתר, אדריס-תומכיו רביו.

חוברת בשם טבריינים מספרים על יגאל אלון מאת ירון רן, יוצאת בימים אלה. בחוברת יש סיפור על הסנדק של אלון, מיכאל קדיין, שהיה מקיבוץ מרחביה ושעבר אחרי-כך לטבריה. מספרים עליו כי ב-1919 פתח בטבריה חנות מכולת. באותה תקופה היה מחסור במזון בקבוצת דגניה. קדיש לון, מי שהיה לאחר מכן יושב-ראש הכנסת, בא אל קליין וביקש ממנו מיצרכי מזון. קליין נתן לו את המזון, מבלי להכיר אותו. אחרי-כך כתב לון לידידו על קליין: "הודות לו קיימות היום הדגניות והכינרתים."

בוועדת-הכספים של הכנסת דנו בהקמת כור חדש לחברת החשמל בייקים. הובאה הצעה לאשר לכך ערבות של מיליארד דולר. ח"כ שלמה לורנץ אמר כי מכיוון שחברי הוועדה אינם בקיאים בעניינים טכניים, תאושר ערבות זו במהירות, הגיב על כך ח"כ חיים קופמן: "אני בטוח

ועידת-המיפלה. כאשר של אותו מישהו מה יקרה אם ירדן תשלח צבא לעיראק או שיראק תשלח צבא לירדן, אמר פרס: "זה מזכיר לי את האימרה היהודית, האומרת שאם הר שיקסה הולכת לרב, היא נשר ארת שיקסה והרב נשאר רב, אך אם הרב הולך אל השיקסה, היא אמנם נשארת שיקסה אך הוא לא נשאר רב. אותו הדבר בעניין עיראק וירדן, אם ירדן שולחת צבא לעיראק, זה פחות מדאג מאשר אם עיראק תשלח צבא לירדן. אז ירדן לא תישאר ירדן, כפי שאנחנו מכירים."

אחרי ההרצאה נסע פרס לקפה אכסודוט, כדי לישבת שם ולהזין עיניו בעוברים והשבים. לפני שנים רבות נהגתי לשבת כאן באופן קבוע, ומעניין אותי לראות אם השתנה משהו" הסביר.

בחיפה התקיים נשף של אל-טט, שבו נמכרו ספרים שכתבו אישים פוליטיים. כל ההכנסות הוקדשו לאגודה הלי-חמת בסמים בארץ. הספר הפור פולרי ביותר שם היה סיפורו של הנשיא יצחק נבון, ששת הימים ושיבעת השטרים, שנמכר ב-210 שקל. אחריו צעדו סיפורו של מנחם בגין, המרד, שנמכר ב-70 שקל. סיפורו של עזר וייצמן, לך השמים ודך הארץ, ב-50 שקל. סיפורו של

לפני שהודיע ח"כ יצחק רבין על התמודדותו עם ח"כ שימיעון פרס על ראשות מיפלת-העבודה, הודיע פרס שאם רבין יתמודד, הוא עשוי לפרוש מן המישחק. אחרי ששמע זאת ח"כ אליהו שפיזר מלישכת-המס, ממקור רבי פרס, בא אליו ואמר: "זו היתה שטות להכריז על כך". פרס: "זה היה תרגיל בן גוריוני מובהק". שפיזר: "בן גוריון היה יכול להרשות זאת לעצמו, ואחא לא". אחרי שרבין הודיע על ההתמודדות, הודיע פרס שהוא נשאר במישחק, ואינו פורש.

מטה ההתמודדות של יצחק רבין נמצא ברחוב טרומי פלדור 32 בתל-אביב. הדירה, שבה שוכן המטה, היתה שייכת בעבר לאביו של יצחק, נחמיה רבין. אחרי מותו הוריש אותה האב לבנו יצחק ולילדיה, ולבתו רחל ולילדיה. מישפחתו של יצחק ויתרה על חלקה בדירה זו והאחות, חברת קיבוץ מגרה, היתה בעלת הדירה. אך אחרי שיצחק הודיע על ההתמודדות, העמידה רחל את הדירה לרשות מחנה-רבין, וקיבוץ מגרה דאג להתקין בה טלפונים.

לאה רבין ובעלה נסי עו לפני שבועיים לארצות-הברית, כדי להרצות באסיפות הבונדס. בני הזוג, שהיו עוסקים

ד"ר אחד גומעה

ראל, נוכח בטקס חלוקת פרסי רמאדן, שנערך באולפני הרצליה. הוא שיבח את רמת תוכניות-הדת המשודרות בישראל, וציון במיוחד את רמת שידורי חידון הרמאדן, "מעולם לא שיערתי בנפשי כי יש בישראל רמת-התעניינות ותשומת-לב כה נכבדה לענייני האיס-לאם, הרמאדן והקוראן". אמר. גומעה, שהוא רווק, שחר את דירתה של רות דיין בהרצליה. לפני שהגיע ארצה היתה לו פינה ברדיו קאהיר, אשר בה שוחח באופן קבוע על היסטוריה. לאחרונה הוא עוסק בקשרים עם העיתונות הישראלית מטעם השגרירות. (מימין: מחמוד אבו-ככר, מנהל תוכניות-הרדיו בערבית, ומשמאל נציג הגומנסיה השרעית בחברון.)

לביפתוח. הוא דאג לה מאוד וביקר אותה בכל הזדמנות שהיתה לו. אך לא נתן לבני-יתויו האישיים להפריע ב"חקירה".

לענייני מחלה: הסופר עמוס (הרצל) אילון לקה לאחרונה בהתקף-לב קל ונמצא בשלבי החלמה בביתו בירושלים.

גם האלוף אברהם יפה, העומד בראש הרשות לשמורות הטבע והכנס לבית-החולים ביילינסון בפתח-תיק, וזה, בגלל בעיות סכרת. הסופר עמוס קינן ביקר אצלו הי שבוע והביא לו כשי שני ציורים שלו.

כאשר נשאל עורך-הדין דן אבירי-יצחק על-ידי השופט חיים דבורץ למי הוא מתר כוון, כאשר אמר "אנחנו", בעת שייצג את מימון לוי בבקשה להארכת מעצרו, סיפר הסניגור את הסיפור הבא: לפני בית-המישפט העליון הופיע עורך-דין בשמה של נערה, שנאשמה בהשתמטות משירות כצה"ל. הוא טען בלהט כי הישיבה שהנערה לא התייצבה היא כי "אנחנו בהריון".

פן אל העיתונאית סמדר פרי בתל-אביב, כאשר שאלה אותו מי יקבל את הנשיא יצחק נבון בנמלה-תעופה בקאהיר, השיב לה: "דוקטור אליהו בן-אדרישר". אמרה לו סמדר: "איזו אישיות מצרית תקבל אותו?" ענה לה מנצור: "ד"ר אליהו בן-אדרישר, כי מאז שי עבר לגור בשכונת מעאדי, המפורסמת בהרבה יתושיה הי מוצצים את דם המצרים. הם העבירו לו מן הדם המצרי ואנחנו רואים בו מצרי".

כאשר נשאל מנצור אם נגש כבר את שגריר מצריים בישראל, ענה מנצור: "ש"י נסע לקאהיר לארגן את ביקור הנשיא שם. השיב: "בוודאי, הוא נמצא עכשיו בשלבי התי אקלמות אצלנו".

כאשר שמע אחד מאנשי הצמרת המצרית שהתמללי לנית נעמי שמר נמצאת בפמליית הנשיא שתבקר בי קאהיר, הגיב: "זו הגאולה כהן של הזמר העברי".

כאשר נשאל יושבי ראש אגף האיגוד המיקצועי בהסתדרות, ישראל קוסר, לקראת מה הוא חותר בחייו

אשתו של היועץ המיסחרי בשגרירות מצריים בישראל, פקרי נח'לה, השתתפה לראשונה באירוע חברתי בארץ. היא באה לתצוגת-האופנה של תל-אביב, שאמרה לה כי היא מקווה לראותה לעתים יותר קרובות באירועים חברתיים. (במרכז: אורנה ביבר, אשתו של שאול ביבר, העובדת כמזכירה באגודה) אוברון הזמין את סאמיה הקופטית לסטודיו שלו, כדי לרכוש כמה מדגמיו. בעלה משמש עתה כממלא-מקום השגריר, הנמצא עתה במצריים.

שימיעון פרס, לך עם האנשים, ב-50 שקל. סיפורו של משה רבין, לחיות עם התנ"ך ב-80 שקל. סיפורו של בדי קולק, ירושלים, ב-50 שקל. סיפורו של יוסף אלמוגי, בעובי הקורה, ב-50 שקל. סיפורו של ראש עיריית חיפה, אריה גוראלי, חיפה, ב-50 שקל וסיפורו של ח"כ יצחק יצחקי, לחש ב-קמיע, ב-100 שקל.

עורך-הדין אברהם בריר ממיפלת-העבודה היה בין מקורביו של יגאל אלון המנוח. אחרי שהתהוו במיפלה מחנות רבין ופרס, ניסו אנשי רבין למשוך אותו למחנה של

סאמיה נחילה

מאוד, כימעט שלא הצליחו להתראות. לאה הירצתה בבוסט טון, בניו-יורק ובסאן-פרנציס קו, וכאשר החליט רבין לחזור מיד ארצה, מילאה את מקומו בשיקגו. בשבוע ששהו עם ראתה לאה את בעלה פעם אחת, כאשר ליוותה אותו לנמל התעופה בדרכו ארצה. "אך הוא עזר לי בהכנת התיוות להרצאות שלי, כי הוא הפרשן הפוליטי-צבאי הפרטי שלי". אמרה לאה. שבוע אחרי שחזר יצחק, חזרה גם היא ארצה. מועדון התעשיינים ב" בית ציוני אמריקה, הירצה שימיעון פרס על מצעו לקראת